

Det Samfundsvidenskabelige Fakultet	Omprøve December 2017
Juridisk kandidateksamen	Ordning:
Del/delprøve/fase: 2. år af bacheloruddannelsen	
Fag: Forvaltningsret	
Opgavetype: AO	
Antal sider i opgavesættet (incl. forsiden): 4	
Eksamensdag: Torsdag den 7. december 2017 kl. 9.00 – 14.00	
Eksamenslokale:	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet PC som opslagsværk	
Materiale der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten	

(Det bemærkes, at der ikke foretages opgavegennemgang)

AO 1

Borgmesteren i Storby Kommune var meget interesseret i golf, og han foreslog derfor i kommunalbestyrelsen, at kommunen skulle anlægge en golfbane. Medlemmerne i kommunalbestyrelsen fra Borgerlisten mente ikke, at dette var en kommunal opgave og stemte derfor imod forslaget, som dog blev vedtaget med alle andre partiers stemmer i kommunalbestyrelsen med stemmetallet 10 for og 5 imod.

Blandt de medlemmer, der stemte for forslaget, var formanden for den interessegruppe, der i mange år havde arbejdet for, at kommunen skulle anlægge en golfbane, og som havde været det udslagsgivende mandat ved borgmestervalget året før. Efter afstemningen udtalte Borgerlistens talsmand til den lokale Storby Tidende, at vedtagelsen var udslag af en usmagelig politisk studehandel og derfor var ulovlig. Han kritiserede desuden, at man ensidigt støttede én bestemt sport, hvilket han mente var i strid med en forvaltningsretlig lighedsgrundsætning. Han ville derfor klage til Folketingets Ombudsmand over hele forløbet.

Efter anlæggelsen af golfbanen viste det sig, at der var langt flere golfspillere, der ønskede at benytte banen, end der var plads til. Lederen af golfbanen, der var ansat i kommunens kulturforvaltning, blev derfor bedt om at udarbejde forslag til, hvordan ønsker om adgang til golfbanen skulle prioriteres. I hans forslag indgik blandt andet, at beboere fra andre kommuner ikke kunne benytte golfbanen, hvilket affødte stærk kritik fra formanden for Golfklubben i Lilleby kommune, som havde regnet med at kunne benytte den nyanlagte golfbane og derfor havde investeret i nyt udstyr til sine medlemmer.

I forslaget til prioriteringskriterier indgik desuden, at de beboere i kommunen, der boede inden for en afstand til golfbanen på 1 kilometer, skulle have fortrinsret fremfor andre indbyggere, ligesom indbyggere, der havde et dokumenteret medicinsk behov for motion, skulle have fortrinsret. Endelig foreslog lederen af golfbanen, at man indførte betaling for adgang til golfbanen, hvilket ikke havde været tanken oprindeligt.

Forud for forslagets behandling i kommunalbestyrelsen bad Golfklubben i Lilleby Kommune om aktindsigt i den korrespondance, der havde været om sagen mellem lederen af golfbanen og chefen for kulturforvaltningen. Dette blev dog afslået med den begrundelse, at der var tale om fortrolige oplysninger om bl.a. udgifterne ved drift af golfbanen. Golfklubben i Lilleby Kommune protesterede kraftigt over dette, men forslaget om prioriteringskriterier blev alligevel vedtaget i kommunalbestyrelsen med de samme stemmetal som i forbindelse med anlæggelsen af golfbanen.

Borgerlisten henvendte sig derefter til advokat Arnesen for at høre, hvilke muligheder man havde for at reagere mod, hvad man kaldte flertallets magtmisbrug. Advokat Børgesen, som var advokat for golfklubben i Lilleby, rejste samtidig erstatningskrav mod Storby kommune for de udgifter, den havde haft til nyt golfudstyr, med den begrundelse, at de havde haft berettigede forventninger om at kunne benytte golfbanen i Storby.

På baggrund af det beskrevne hændelsesforløb ønskes en analyse af de forvaltningsretlige problemer, som forløbet rejser.

AO 2

Rådet for beskyttelse af særligt truede padder er en offentlig myndighed under Miljø- og Fødevarerministeriet. Det har tre medlemmer: Anders Anura (udpeget efter indstilling fra Foreningen Paddernes Værn, hvor han har været direktør siden 2000), Bente Buteo (udpeget efter indstilling fra Danmarks Naturfredningsforening) og jurist Carl Ciconia (rådets formand). Rådet har et budget på 1 mio. kr. om året til uddeling efter ansøgning. Der indkom typisk 3-5 ansøgninger om året med anmodning om støtte på typisk 10.000-100.000 kr. Rådet havde derfor ved en flertalsafgørelse besluttet, at det behandlede alle ansøgninger skriftligt (Anders Anura havde stemt imod). Rådet fik sekretariatsbistand fra Miljø- og Fødevarerministeriet, idet en fuldmægtig i ministeriet varetog opgaven med at modtage og journalisere korrespondance.

Den 10. juni 2017 fik rådet en henvendelse fra Dorte Dyer, der ønskede at søge om støtte til at etablere et vandhul på sin ejendom i tilslutning til Aarhus Å. Hun mente, at dette ville være til gavn for den småtunge skrubtudse. Hun søgte derfor om "mest mulig støtte" til udgifterne, der ifølge hendes budget løb op i 250.000 kr. Udgifterne omfattede bl.a. etablering af en tudsetunnel under en privat fællesvej, der gik henover Dorte Dyers ejendom. Derved ville tudserne kunne komme uskadede fra et eksisterende vandhul til det nye vandhul. Tunnelen ville i sig selv koste 100.000 kr. at etablere.

Rådets sekretariat kvitterede for ansøgningen over for Dorte Dyer og videresendte den i en e-mail til rådets tre medlemmer.

Anders Anura syntes, at det var et fremragende projekt og skrev til de to andre medlemmer, at det var dejligt med et ambitiøst projekt, "så vi endelig kan få uddelt nogle penge". Anders Anura undlod at fortælle, at han kendte Dorte Dyer i forvejen, idet hun havde været medlem af bestyrelsen i Foreningen Paddernes Værn igennem de seneste femten år, og at de indtil for ca. 1 år siden havde haft et langvarigt seksuelt forhold.

Bente Buteo mente, at det var nødvendigt at indhente oplysninger om de småtunge skrubtudser og bad derfor i en e-mail en biolog ved Aarhus Universitet – som var en af Europas fremmeste eksperter i tudser – om at oplyse, hvor mange småtunge skrubtudser der fandtes i Danmark, om der var registreret småtunge skrubtudser i nærheden af Aarhus Å, og om der var erfaringer med småtunge skrubtudses benyttelse af tudsetunneller. Biologen oplyste under en telefonsamtale med Bente Buteo, at den småtunge skrubtudse formentlig var fuldstændig uddød i Nordeuropa, idet den senest var observeret i 1962 på Bornholm, og at han intet kendskab havde til erfaringer med småtunge skrubtudses brug af tudsetunneller. Bente Buteo skrev derfor til de to andre medlemmer, at hun gik ind for et afslag. Som begrundelse skrev hun, at det var tvivlsomt, om projektet ville gavne småtunge skrubtudser.

Formanden Carl Ciconia mente, at et vandhul på den pågældende ejendom kunne indebære en forstyrrelse af nogle engarealer ved Aarhus Å. Dette kunne efter hans opfattelse betyde, at Dorte Dyer skulle have en tilladelse efter naturbeskyttelseslovens § 3 fra kommunen. Desuden måtte etablering af et vandhul efter hans opfattelse kræve, at kommunen gav landzonetilladelse efter planloven. Da sådanne tilladelser ikke var medsendt, gik han ud fra, at de ikke forelå. Han skrev derfor til de to andre medlemmer, at projektet nok slet ikke var lovligt.

Anders Anura skrev tilbage, at han mente, at det måtte de drøfte på et møde, men Bente Buteo og Carl Ciconia mente, at det var der ingen grund til. Carl Ciconia konkluderede som formand, at sekretariatet skulle

meddele Dorte Dyer følgende afslag: "Tak for din ansøgning. Rådet har besluttet at meddele dig afslag. Det skyldes, at projektet ikke anses for uproblematisk."

Dorte Dyer blev meget skuffet, da hun modtog afslaget, og sendte det til Foreningen Paddernes Værn og bad foreningen hjælpe med at påklage afgørelsen. Foreningen sendte en klage til miljø- og fødevareministeren, hvor den vedlagde Dorte Dyers ansøgning og rådets afslag. I klagen henviste foreningen til, at der alt for sjældent blev ydet støtte, hvilket måtte være i strid med lovens formål. Miljø- og Fødevareministeren, der selv var medlem af foreningen, var helt enig og omgjorde rådets afslag og bevilgede hele det ansøgte beløb, som Dorte Dyer herefter fik udbetalt.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som ovenstående hændelsesforløb giver anledning til, herunder til hvilken afgørelse domstolene kan forventes at træffe.

Det bemærkes, at lovgrundlaget i opgaven er konstrueret.

Lov om beskyttelse af særligt truede padder

§ 1. Lovens formål er at sikre beskyttelsen af særligt truede padder.

§ 2. Miljø- og Fødevareministeren nedsætter et råd, der skal virke for lovens formål gennem tilskud til private og offentlige myndigheder. Miljø- og Fødevareministeren udpeger formanden og to menige medlemmer for en periode på op til fem år ad gangen.

§ 3. Rådets formand skal være jurist. Rådets øvrige to medlemmer udpeges efter indstilling fra Foreningen Paddernes Værn henholdsvis Danmarks Naturfredningsforening. Rådets afgørelser træffes på møder, der afholdes to gange årligt.

Uddrag af naturbeskyttelsesloven

§ 3. Stk. 2. Der må ikke foretages ændringer i tilstanden af ... ferske enge...

§ 65. Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 3...

Uddrag af planloven

§ 35. I landzoner må der ikke uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen ... ske ændring i anvendelsen af ... ubebyggede arealer...